

Tunc tibi & ARMINIUS, quo non facundior alter
Pulpita sacrerit, per nova metra fluet.
Dumque hos Parthenope tibi deliget, inclita
magnum
Floracheli NOMIUM suggestet, atq; RE-
DUM.
Et CULTELLINUM dio modulamine clarū
Subdet, nec longè Belga BROECKUS erit.
Hic quoq; tum BONOMUS, PICCI-
NARDUSq; canentur
Et CVPPELLINUS Vatibus ortus Olor.
Succedent quotquot tibi, dum restanras A-
THENAS,
APROSII graphicus suppeditavit amor.
At jam surgit Eos, & nos hinnitibus Aethon
Advocat; interea, dulcis alumne, vale.
Dixerat: & species liquidas excessit in auras
Ambrosium latè, ne clarenumq; fragrans.
Excidit inde sopor, fixèq; herentia menti
Dicta recantandi serpsit in ima furor.
Qualiacung, ideo sint hac, tibi, PETRE,
voventur:
Suscipe; fors olim nobiliora dabo.

Quoniam verò fabellarum festivitas solertiam
advocavit, ingenium propterea doctrinalibus eli-
minandis ambiguitatibus aptius effectum, prom-
ptius quoque dignoscere poterit varios rerum
usus exercendos, ut contemplationi perbellè jun-
gatur vita activitas ad operandum in genere quo-
libet, & circa quamcunque materiem. Quamob-
rem Sorbeis Agriomeleidos fabulis. Proble-
mata circa Sorbum succedunt, ut Varij demum
ejusdem Usus explicitur cum relatione ad reli-
qua edenda.

PROBLEMATA.

Abditarum, scituque dignissimarum rerum per-
quisitionem interrogatoriae quæ sequuntur
binæ concernunt Propositiones, quarum prior
est, qui fiat, ut citrà insitam aliquam venenosam,
aut malignam qualitatem Sorbus Arbor simplici
attactu sopitam, & ferè sanatam hydrophobam ra-
biem in animante quovis excitet, & furem faciat;
alteraverò num aliquam Sorbus Arbor analogiam
possit obtinere cum prorsus novo insectorum ge-
nere odore moschi ante paucos annos Pisces dete-
cto, dein Romæ, nuperrimè Bononiæ quoque ob-
servato, quod more stirpium tam integrum, quam
corruptum, & aridum bene olet, suavemque red-
dit odorem contrà communem omnium Animalium
regulam; nullum enim Animal ex Aristotele
suaviter olet; Ad priman respondetur Sorbum
Arborem, ut etiam Cornum, alias Plan-
tas non esse venenatâ, contagiosavè malignitate
præditam, neque ab ea fluente, vel dependere posse
pestilentis, infandiique morbi levitatem, cum ne-
mo det quod non habet, ut in jure quoque tristissi-
mum est: L. traditio ff. de acquir. rer. dom. L. si si-
lius familius C. de donat. L. si universe C. de Legat.
sed per accidens omnino esse, ut ipsa Sorbus im-
perceptibili sub hac hydrophoba alteratione atra-
bilarij succi pedetentim facta, antequam desiccata,
& frigefacta sint spiritus generis præcipue nervosi,
exiccativam, & frigefacentem, constrictivamque
qualitatem, alioqui saluberrimam, in tangentis vi-
fera introducat male affecta, ad rabiemque dispo-

sita; undè atrabilariis coagulatio, atque fixatio ad
convulsionem, atque imaginationis depravatio-
nem prona succedit, & hoc etiam absque eo quod
intumescat corpus, ut in venenis accidit antibioticis
immediatè, ardentibus scilicet, erodentibus,
putrefactorijs, & strangulatoriis à bile impetu-
fissima subtili, quæ obvios quoscunque humores
violenter corrumpt, inque vapores crassos, & ve-
nenosos ad cutim propulsos vertit; propriè au-
tem, atque formaliter Rabici morbum in nervosis
consistere partibus clarum est, ob Convulsionem
non solum, sed ob Maniam, atque Delirium, quod
docetur ab Urinarum, imò & simplicis Aquæ in
hujusmodi ægritudine imaginaria Catulitione,
quam Avenzoar sic attestatur. In hac Mania
quoddam mirabile reperitur, quia si collectum fue-
rit de urina illius in quantitate multa in urinale
vitreo, quæ clarificabitur, & sine dubio videbis in-
tra formas catulorum natantium; hancque hallu-
cinationem clarius expressit Aetius ex persona il-
lius Philosophi hoc affectu præternatur. li tentati,
& se in balneo curantis, cui canum species ob-
versabantur, qui lucido in intervallo hæc verba
protulit quid Cani, & Balneo commune est? Se-
cundæ autem propositioni sic satisficeri posse pu-
tarem, Credibile in primis, & à Sapientissimis ex-
ploratum Viris esse Insectorum omne Genus du-
plicem à naturâ ortum obtinuisse, undè Fucus ex
floribus Cerinthi, aut Oleæ, atque Arundinis au-
tumarint oriri posse nonnulli: aliisque Apes ex o-
ptima Mellis parte, aut etiam ex Bovillis carnibus,
cum odoriferarum Herbarum associatione putre-
factis posse progigni, Poetarum quoque concen-
tibus concordes crediderint.

De putri viscere passim

Florilegia scuntur Apes.

Quod naturali super omnia ostento doctus qui-
dam vir Neotericus confirmare conatus est, dum
exclusit ipse per compressionem è Fuci ventre ca-
put, licet minimum Bovillum, cum cornibus, &c.
cujus rei veritas sit apud illum; Animalcula quæ
inertes Apes, ob quandam similitudinem dici pos-
sent, quorum icones amplificatas quoque micro-
scopij ope exhibemus, antiquis omnibus inexplo-
rata prorsus, & ignota ab eruditissimo Chimentel-
lio J.C. Pisani Lycae in primo Politiorum litera-
rum subsellio Professore celeberrimo primò de-
scripta quis vetat ab aliquo suaveolenti flore, fru-
ctuvè sylvestri credi posse suborta? cuius rei con-
jecturalem veritatem non paucæ suadere videntur
rationes. 1. Vera Generatio, quæ est motus, seu
mutatio de non esse ad esse, hoc est quia acquiri-
tur nova forma substantialis; & quâ res torna inuta-
tur, & idem subiectum sensile non manet, nam
tunc sequitur ex Tauro fieri Apes, & ex Equo
Crabones, ex Asino Scarabæos, atque ex varijs
Herbis, floribus, fructibusque alia Insecta, tam re-
ptilia, quam alata non bene adhuc individualiter,
& distincte observata. 2. In omni Generatione
necessarium esse subiectum, nullamque protus es-
se generationem, sine precedente materia, quæ
sit habilis, & idonea, ut unum ex altero possit ge-
nerari; sed cum varia possit esse idoneitas mate-
riæ ob varium elementorum concutsum, Cælique
influentis variam actionem, hinc variae quoque re-
rum Generationes fieri possunt, etiam rarissimæ,
ut illa de qua nobis est sermo. 3. Generatorum
ex putri catfa efficiens æquivoca, & remota cum

Am'ros us
Leo Nola-
nus probi.
321.

Lib. I. præ-
trat. 9. cap.
16.
Tetrabibl.
2. ferm. 2.
cap. 24.
Scalig in
Card. exer-
cit. 192. c. 2.
Ovidius 15.
metam.
Virg. 4.
Georgic.
Bernardin.
Comesius a-
pud Aldr.
de Insectis I.
1. c. 1 p. 60.
Val. Chimæt
in Myrodia,
sive de Mu-
scis odoris
Pisanis.
Aristot. l. 5.
Phys. c. 5.
Id. l. 1. de
Gener. &
corr. c. 4.
Et l. 3. de
Histor. Anti-
malia c. 19.
Id. Aristot.
l. 1. Phys. c.
5. id. l. 1. de
Gen. &
corr. t. 17.
Arist. l. 3. de
Generat. An-
imal. c. 11.
Arist. l. 1. de
Hist. Anim.
c. 32.
Aldr. l. 4. de
Insectis c. 4.
Arist. l. 1. de
Gen. an cap
16. & de
Hist. lus. c. 8.

Quotidia-
na ut docet
experiens.
Galenus l. 9
Method. c. 5.
Aristot. sec.
13. Probl. 4.

Galen. lib. 1.
de loc. affe-
ctis.